

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 26. Titulus S. Crucis inventus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66444)

Sæcul. XV. **A.C. 1492.** interea Gubernator nomine Carquele-
vantes natione Brito Officiales suos cœ-
na reficiebat; Germani tam inopinato
fortunæ successu animati, se Ambianum
pari facilitate expugnatos sperabant;
ergo ad urbem contendunt, eamque op-
pugnant. Attamen Cordæus eorum im-
petus prævertens, paulo ante urbem
ingressus est, unde Romanorum Regis
copiæ primo impetu frustra tentato re-
cesserunt. Hic stetit victoriarum cursus,
quas Maximilianus reportaverat, dein-
ceps pacem cum Gallis inire intentus.

§. XXVI.

Titulus Crucis Christi inventus.

Raynald. ad **E**odem die, quo Granatam ab Hispanis
an. 1492. n. 14 occupatam Romæ nunciatum est, a
Bofins de cæmentariis repertus est titulus Crucis
Crucis l. 1. Dominicæ in Basilica ejus nomini sacra,
c. 11. quam Mendoza Cardinalis tit. S. Cru-
Niquet. tit. cis, Toletanus Archiepiscopus restauran-
Crucis c. 23. dam curavit. Referunt Scriptores, hunc
Titulum a S. Helena Magni Constantini
Matre Romam fuisse missum ac demum
in Ecclesia S. Crucis in Jerusalem in qua-
dam fornice reclusum hucusque latuisse.
Burchardus, se illum vidisse, ac
manu tetigisse testatur, dum summus
Ciacon. Ep Pontifex Cardinalibus eum comitantibus
Onuphr. in hanc Ecclesiam, die duodecima Martii,
Innoc. VIII. quæ

quæ erat feria secunda D. Gregorio sa-
 cra, solemnî ritu accessit, eundemque pu-
 blicæ fidelium venerationi exposuit; ad-
 ditque Burchardus, hunc titulum in qua-
 dam capsâ plumbea tribus sigillis muni-
 ta inclusum fuisse, cum hac inscriptione,
Geraldus Cardinalis sanctæ Crucis, intus
 repertam esse tabellam ligneam unius
 palmi cum dimidio, ex una parte vetu-
 state corrosam, in qua incisa erant hæc
 verba, rubro colore tincta: *Jesus Na-
 zarenus Rex Judæor*, duo enim ulti-
 mi characteres U & M deleti erant, fuit-
 que primus versus scriptus latinis, alter
 Græcis, & tertius literis Hebraicis.

Sæcul. XV.
 A. C. 1492.

*Gretser de
 Cruce tom. I.
 c. 94.*

Postquam Anno millesimo quingen-
 tesimo sexagesimo quarto hic titulus de-
 nuo examinatus fuerat, ex illa parte,
 qua verbum *Judæorum* legebatur, corro-
 sus, magisque imminutus reperiebatur,
 atque Anno Domini millesimo sexcente-
 simo quadragesimo octavo latus dex-
 trum edacitate temporis consumptum no-
 tabatur, ita ut nomen *Jesus* haud am-
 plius videretur. Præsenti ergo ætate nil
 nisi media pars restat, quæ duo hæc
 verba *Nazarenus Rex* continet. Ve-
 rum ut res se habeat, id certum vi-
 detur, quod novissimorum sæculorum
 Scriptores titulum S. Crucis a D. Helena
 Romam fuisse transmissum, sine testium
 auctoritate tradant; antiquiores enim
 histori-

*Baillet. fest.
 mobil. Et vit.
 Sanct.*

Sæcul. XV.

A. C. 1492.

historici nil testatum reliquerunt, quorum pia hæc Regina hunc titulum translisset; Tolosana urbs eundem in quodam Monasterio Benedictinorum Congregationis S. Mauri asservari, illumque longo tempore ante inventionem Tituli Romani possedisse gloriatur, hic etiam, quamvis haud integer, multo major est, ac ille, qui Romæ exhibetur. (*) Hæc tamen dubia nil moratus Alexander VI. Papa, quarto ex post anno S. Crucis titulo, qui Romæ asservatur, veritatis testimonium diplomate edito die decima nona Julii Anno millesimo quadringentesimo nonagesimo sexto perhibuit, (**)

atque

(*) Si Continuator nostrum P. Honoratum a S. Maria tom. 3. animadversionum in regulas Critices, lib. 5. dissert. IV. §. 2. art. 1. consulisset, has Bailleti sui cavillationes plane confutatas reperisset, Et forte cum Calvino in hunc titulum sua spicula vibrare erubisset.

(**) Qualiter intelligendæ sint epistolæ horum Pontificum, qui de ejusmodi S. Reliquiis agunt, satis aperte constat ex ipsa doctrina Eminentissimi ac doctissimi Cardinalis Prosperi Lambertini postea Benedicti XIV, qui in suo commentario de Festis B. V. part. II. § XIII. occasione ex annulo Nuptiali S. Josephi desum-

atque spirituales gratias largitus est omnibus illis, qui Ecclesiam S. Crucis hunc in finem in ultima Dominica Mensis Januarii die, qua sacræ hujus reliquiæ postrema inventio facta fuit, devote visiterint.

Sæcul. XV.
A.C. 1492.

§. XXVII.

ptis hunc ferme in modum discurret: Nos servata Reliquiæ veneratione, quæ illi debetur, sedulo monendos ducimus Lectores, ne ex actis summorum Pontificum sibi persuadeant, Apostolicam Sedem genuinas sanctas hasce reliquias judicasse. Nam non nunquam sub aliquibus Pontificibus illud tantummodo disceptabatur, utri populo huic vel illi sacræ ejusmodi reliquiæ essent adjudicandæ, & quamquam in eo judicio præsumebatur illarum veritas, attamen quis ignorat, aliud esse præsumere, aliud definire ac declarare? Multa quidem a summis Pontificibus de certis quibusdam reliquiis jubentur, sed ea diserte apposita, vel certa subaudienda clausula, ut quod ad earum veritatem pertinet, sua cuique sit probabilitas, cui nihil censeretur auctum. Fusius hoc argumentum pertractat idem Papa in aureo suo libro de Canon. Sanct. Disp. de identitate Reliquiarum.

Hist. Eccles. Tom. XXX.

H h